

faa, at det, hvis en saadan Bestemmelse ikke findes andetsteds i Lovgivningen, hvad jeg ikke har kunnet bringe i sikker Erfaring, kunde være gavnligt, om den blev tilføjet ved nærværende Leilighed, og jeg anbefaler saaledes Ændringsforslaget til Thingets behagelige Overveielse og udbeder mig Undestøttelse derfor.

Justitsministeren: Hvad § 4 angaaer, da maa jeg vel erkjende, at, selv om denne Paragraph ikke blev vedtaget, blev Forholdet ikke anderledes, end det nu er, idet Bestemmelsen i Placaten af 26de October 1792 da vilde vedblive at gjælde, men jeg anseer det dog for ønskeligt, at Paragraphen bibeholdes, idet man da har den største Deel af Bestemmelserne om Proclamata i Boer samlede paa eet Sted. Hvad angaaer det af et æret Medlem (H. Jensen) til den nævnte Paragraph stillede Ændringsforslag, da finder jeg det unødvendigt, thi jeg troer ikke, der i Praxis er nogen Tvivl om, at Arvinger, der uden at udstede Proclama tiltræde et Bo, Een for Alle og Alle for Een maae tilsvare den Gjæld, der hviler paa Boet. Der kan desuden være nogen Betænkelighed ved at antage dette Ændringsforslag, nemlig forsaavidt nogle af Arvingerne ere umyndige, thi for deres Vedkommende kunde det være tvivlsomt, hvorvidt Børgen kunde paadrage dem noget saadant solidarisk Ansvar; med Hensyn til de myndige Arvinger anseer jeg imidlertid, som bemærket, Sagen for aldeles klar, og jeg maa derfor mene, at det stillede Ændringsforslag er unødvendigt. Det af mig til samme Paragraph fremsatte Ændringsforslag er fremkommet i Henhold til de Ættringer, der saaldt under Sagens første Behandling. Hvad det til § 5 af en æret Rigsdagsmand (L. C. Larsen) stillede Ændringsforslag angaaer, da er Ministeriet ved at affatte Loven gaaet ud fra, at en Enke, som sidder i uskiftet Bo, ligesom efter de gjældende Regler maa beholde den Ret, hun har til at udstede Proclama, paa samme Maade, som saadanne ellers udstedes i Stervboer, Dypuds- eller Fallitboer, saa at altsaa en Bestemmelse derom ikke behøvedes; jeg maa imidlertid dog erkjende, at Ændringsforlaget vilde have en Tvivl, der

maafee kunde være tilstede, og jeg har derfor Intet mod, at det vedtages.

H. Jensen: Da jeg ogsaa har tænkt mig, at det af mig stillede Ændringsforslag maafee ikke faa ganske horte Hjemme her, vil jeg, paa Grund af den Udtalelse, vi nu hørte af den høitærede Minister, frasalde det.

Da Ingen optog det saaledes frasalbne Ændringsforslag, var det altsaa bortfaldet.

L. C. Larsen: Jeg vil dog endnu med Hensyn til § 4 bemærke, at, hvor ønskeligt det end kunde være, at man i denne Lov kunde have alle Bestemmelser om Proclamata samlede, maa dog den ærede Minister indrømme, at, om man ogsaa beholdt § 4, som den er nu, blev der dog endnu adskillige Bestemmelser af den ældre Lovgivning tilbage, som ligesuldt bleve gjældende og som ikke ere omtalte her.

Da ikke Flere begjærede Ddet, stred man til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Justitsministeren til § 4:

Første Linie:

„Ved Stifter . . . som“ udgaae og i dens Sted sættes:

„Ved Stervbo-Stifter efter Personer paa Landet, som efter deres Livsforhold“ vedtoges eenstemmigt med 60 Stemmer.

2) Lovudkastets § 4, med den vedtagne Forandring saalydende:

„Ved Stervbo-Stifter efter Personer paa Landet, som efter deres Livsforhold ei kunne formodes at have staaet i nogen ualmindelig Forbindelse formedelst Handel eller deslige, kan, overeensstemmende med Plakat af 26de Oct. 1792, al Indkaldelse, uden Hensyn til den Afvødes efterladte Formue, forbigaaes, naar Arvingerne eller de, til hvilke Boet overdrages, erklære at ville paatage sig dets retmæssige Gjæld, om nogen Fordring siden skulde opstaae.“

vedtoges med 56 Stemmer mod 8.